

men denne ligger nu ude i Fremtiden for os. Angaaende dette Valg siger den meget ærede Ordfører for Venstre, det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen), at det vil intet faa at afgøre med Hensyn til det vestindiske Spørgsmaal; dette er taget ud af Valget.

Det er jeg dog ikke sikker paa. Hvis man ikke vil have, at det vestindiske Spørgsmaal maa være Genstand for Behandling i Valgkampen, og at det maa kunne faa Indflydelse paa Valgets Resultat, er det dog vist bedst at skille de to Spørgsmaal helt fra hinanden og afgøre den vestindiske Sag særskilt. Det ærede Medlem gaar jo ud fra, at Rigsdagen vil vedtage Overdragelsen af de vestindiske Øer til Amerika, og derom er der fornuftigvis heller ikke Tvivl for nogen, der kender de virkelige Stemninger her i Rigsdagen. Lad os saa gøre det. Om der derefter skal være Valg eller ej, er, som jeg tidligere har udtalt, en Sag, som man kan afgøre særskilt. Men jeg maa sige, at skal vi have Valg, maatte det dog være rigtigst, at vi fik det snarest muligt. Dette at have, som ogsaa den meget ærede Ordfører for Venstre sagde, en permanent Valgkampagne løbende i meget lang Tid, maa dog enhver anse for meget uheldigt. Hvis der derfor i den høje Rigsdag er et levende Ønske om, at vi skal faa Valg, saa lad os faa det Valg nu, og hvis ikke Ønsket om at faa Valg er saa levende, saa lad os enes om ikke at tage Valg, men behandle dette Spørgsmaal adskilt fra det vestindiske Spørgsmaal. Det vil ogsaa falde bedst i Traad med det, som den meget ærede Ordfører for Venstre udtalte.

Jeg gaar nu ud fra, at Sagen gaar mod Fællesudvalg, og jeg kan derfor fuldstændig billige, hvad den ærede Ordfører for det Mindretal, som slutter sig til Ministeriets Lovforslag (Trier), udtalte, at Hensynet til, at det gaar mod Fællesudvalg, maa være afgørende for, hvorledes disse Medlemmer stemmer i Dag.

Ordføreren (Piper): Den højtærede Konseilspræsident udtalte, at Konventionsforslaget jo havde foreligget til Behandling i meget lang Tid. Det er ganske rigtig, at det nu er en Tid siden, det blev fremsat. Men desuagtet foreligger det ikke klart for en stor Del af de danske Vælgere, at der er Grund til at fravige den Beslutning, Rigsdagen tog i 1902, da den den Gang forelagte Salgstraktat blev forkastet, og det er dette Forhold, der bl. a. skulde undersøges i den Kom-

mission, som jo ogsaa Regeringen selv har foreslaaet nedsat.

Den højtærede Konseilspræsident udtalte videre, at han gik ud fra, at det konservative Folkeparti ikke ønskede Valg. Jeg maa hævde, at det Forslag, vi har fremsat, lader alle Muligheder aabne, naar Kommissionen har endt sit Arbejde, og der ikke paa Forhaand tages Stilling hverken for den ene eller inden Fremgangsmaade. Men derimod er der jo givet en Respit, hvori det muligis kan lykkes at finde den for Landet bedst tjenlige Ordning.

Maa jeg med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 2 sige, det sidste Punkt i dette Forslag, hvorved Afstaaelsen betinges af en Afstemning blandt Øernes Befolkning, har megen Bmpati indenfor vort Parti. Naar vi ikke har medtaget dette Punkt i vort Ændringsforslag, skyldes det de meget bestemte Udtalelser, der fra Regeringens Side er fremsatte mod at gaar til et saadant Skridt.

Da jeg formoder, at Ændringsforslag Nr. 2 som liggende længe fra Lovforslaget vil komme først til Stemning, maa jeg tilraade mine ærede Mingsfæller at stemme imod det, idet Vedvælsen af det vilde bevirke, at vort Forslag kommer til Afstemning.

Konseilspræsidenten (Zie): Jeg kan overfor de Bemærkninger, er nu blev fremsat af den ærede Ordfører (Piper), indskrænke mig til at udtale, at det er min bestemte Overbevisning, der overhovedet ikke foreligger nogen, som de danske Vælgere er mere klar over end denne. Og jeg kan tilføje, der heller ikke er nogen Sag, hvorom der blandt de danske Vælgere er større Uklarhed end denne.

J. Pedersen: Den højtærede Konseilspræsident mente, at Spørgsmaalet om Valg helst burde behandles sig. Jeg vil ikke tro, at det vil være sigtsmæssigt først at kalde Vælgere til Folkeafstemning om den vestindiske Sag og derefter kalde dem to Gange til Valg, først til Folketingsvalg, derefter Landstingsvalg. Det vilde, synes jeg, være noget af et Misbrug af Vælgernes og Interesse. Men dernæst er der Erbindelse mellem Valg og den vestindiske Sag derigennem, at naar man skulde have en Folkeafstemning, som efter Forslaget skulde være den afgørende, vil det